

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 26.6.2008
COM(2008) 395 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ,
ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

**Κατευθυντήριες γραμμές για μια ενοποιημένη προσέγγιση της θαλάσσιας πολιτικής:
Προς την υιοθέτηση βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά την ενοποιημένη θαλάσσια
διακυβέρνηση και τη διαβούλευση των ενδιαφερόμενων φορέων**

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.	Εισαγωγή.....	3
2.	Εξελίξεις ως προς τη χάραξη ενοποιημένης θαλάσσιας πολιτικής.....	5
3.	Ανάγκες και μοχλοί εξέλιξης για μια ενοποιημένη προσέγγιση στη θαλάσσια διακυβέρνηση.....	7
4.	Κατευθυντήριες γραμμές για ενοποιημένα πλαίσια διακυβέρνησης των θαλασσών και ωκεανών της Ευρώπης.....	10
4.1.	Ανάπτυξη μιας στρατηγικής προσέγγισης της θαλάσσιας πολιτικής σε εθνικό επίπεδο	10
4.2.	Πλαίσια διακυβέρνησης για τη λήψη αποφάσεων από δημόσιες αρχές σε εθνικό επίπεδο	11
4.3.	Ο ρόλος των παράκτιων περιοχών και άλλων τοπικών φορέων λήψης αποφάσεων. 12	
4.4.	Συμμετοχή των ενδιαφερόμενων φορέων στη χάραξη ενοποιημένης θαλάσσιας πολιτικής	13
4.5.	Σύναψη πιο αποτελεσματικών δεσμών σε επίπεδο περιφερειακής θαλάσσιας λεκάνης	13
5.	Συμπεράσματα	14

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ,
ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ
ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

**Κατευθυντήριες γραμμές για μια ενοποιημένη προσέγγιση της θαλάσσιας
πολιτικής:**

**Προς την υιοθέτηση βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά την ενοποιημένη θαλάσσια
διακυβέρνηση και τη διαβούλευση των ενδιαφερόμενων φορέων**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι ωκεανοί και οι θάλασσες είναι περίπλοκα περιβάλλοντα και επηρεάζονται από πολλές δραστηριότητες, συμφέροντα και πολιτικές. Συνεπώς, δεν εκπλήσσει το γεγονός ότι η εμπειρογνομosύνη και οι εξουσίες που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των πολλαπλών προκλήσεων που ενέχουν τα θέματα τα οποία αφορούν τη θάλασσα, κατανέμονται μεταξύ πολυάριθμων δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, σε διαφορετικά επίπεδα διαχείρισης, που κυμαίνεται από τα Ηνωμένα Έθνη έως τις μικρές παράκτιες κοινότητες.

Ωστόσο, οι ωκεανοί και οι θάλασσες του πλανήτη συνδέονται μεταξύ τους, έτσι ώστε η λήψη ενός μέτρου σε μια θάλασσα ή σε έναν τομέα πολιτικής που έχει αντίκτυπο στη θάλασσα, μπορεί να έχει θετικό ή αρνητικό, εκούσιο ή ακούσιο αποτέλεσμα σε άλλες θάλασσες ή τομείς πολιτικής. Επιπλέον, η ολοένα και πιο έντονη χρήση των ωκεανών και των θαλασσών από τομείς όπως η ναυτιλία, η παραγωγή ενέργειας, ο τουρισμός ή η αλιεία, σε συνδυασμό με την κλιματική αλλαγή, είχαν ως αποτέλεσμα να αυξηθεί η πίεση που ασκείται στο θαλάσσιο περιβάλλον. Λόγω αυτής της αδιάρρηκτης αλληλεξάρτησης, ο καλύτερος τρόπος για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που αφορούν τη θάλασσα, είναι η υιοθέτηση μιας ολιστικής προσέγγισης. Πράγματι, ολοένα και περισσότερες κυβερνήσεις, τόσο στην Ευρώπη όσο και εκτός των συνόρων της, συμμαρρίζουν την ιδέα μιας νέας, διατομεακής, ενοποιημένης προσέγγισης όσον αφορά τη διαχείριση των ζητημάτων που αφορούν τη θάλασσα.

Η προσέγγιση αυτή βρίσκεται στο κέντρο της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής για την Ευρωπαϊκή Ένωση («Γαλάζια Βίβλος») που πρότεινε η Επιτροπή τον Οκτώβριο του 2007¹ και υιοθέτησαν κατόπιν, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο².

Η προσέγγιση αυτή υπαγορεύεται επίσης από τη διαπίστωση ότι, κάθε, σχεδόν, σημαντικό θέμα το οποίο αντιμετωπίζει η Ευρώπη σήμερα, ήτοι την παραγωγή ενέργειας, την κλιματική αλλαγή, την περιβαλλοντική προστασία και τη

¹ [COM\(2007\) 575](#).

² www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/97669.pdf;
www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0213&language=EN&ring=A6-2008-0163.

διατήρηση του περιβάλλοντος, την έρευνα και την καινοτομία, τον ανταγωνισμό και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, το διεθνές εμπόριο, τις μεταφορές και την εφοδιαστική, έχει και μια θαλάσσια διάσταση. Συνεπώς, μια ενοποιημένη προσέγγιση σε κάθε επίπεδο αποτελεί βασικό εργαλείο χάραξης και εφαρμογής πολιτικής σε όλους τους τομείς, σε διαφορετικά επίπεδα διαχείρισης και εθνικής επικράτειας, ώστε να επιτρέπεται ο συστηματικός εντοπισμός συνεργειών ή ανεπαρκειών. Αυτό, όχι μόνο θα συμβάλλει στο να επιτευχθούν οι συγκλίνοντες στόχοι πολιτικής, αλλά θα ανοίξει και το δρόμο για την ανάπτυξη κοινών, διατομεακών εργαλείων και μιας κοινής δεξαμενής γνώσεων για την εξεύρεση λύσεων αποτελεσματικών και αποδοτικών από άποψη κόστους.

Για την επίτευξη μιας πιο ενοποιημένης προσέγγισης, η Επιτροπή προχώρησε το 2005 στη σύσταση συντονιστικής ομάδας επιτρόπων καθώς και Διυπηρεσιακής ομάδας όσον αφορά τα θέματα που αφορούν τη θάλασσα, που συνδέει τις Γενικές Διευθύνσεις της Επιτροπής οι οποίες είναι επιφορτισμένες με θέματα που αφορούν τις θάλασσες και τους ωκεανούς. Πρόσφατα, η εν λόγω ομάδα προχώρησε στην αναδιάρθρωση της αρμόδιας Γενικής Διεύθυνσης, η οποία ονομάζεται πλέον Γενική Διεύθυνση Ναυτιλιακών Υποθέσεων και Αλιείας (DG MARE)³ και διαθέτει μια συντονιστική μονάδα, τρεις μονάδες επιφορτισμένες με τις διαφορετικές θαλάσσιες λεκάνες της Ευρώπης και μια μονάδα που εξετάζει την εξωτερική διάσταση των θαλάσσιων θεμάτων, και με τον τρόπο αυτό έχει τη δυνατότητα μόνιμου εσωτερικού συντονισμού των θαλάσσιων ζητημάτων.

Ωστόσο, το δυναμικό για τη βέλτιστη χάραξη πολιτικής θα αξιοποιηθεί πλήρως μόνον εφόσον η ενοποιημένη προσέγγιση εφαρμοστεί σε κάθε επίπεδο διαχείρισης, σε όλους τους ενεχόμενους φορείς, στην παροχή συμβουλών όσον αφορά την έρευνα και την πολιτική και στις δραστηριότητες των ενεχόμενων φορέων. Αυτό εξαρτάται από τη συνεργασία μεταξύ των φορέων χάραξης πολιτικής και από το συντονισμό των μέτρων που λαμβάνονται στα διαφορετικά επίπεδα της κυβέρνησης. Πολλές προσπάθειες με στόχο μεγαλύτερη ενοποίηση έχουν επίσης καταβληθεί σε όλη την επικράτεια της ΕΕ. Αυτές πρέπει να ενθαρρυνθούν, να αναπτυχθούν περαιτέρω και να εφαρμοστούν γενικά. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, κατά την εφαρμογή του Σχεδίου Δράσης για μια ενοποιημένη θαλάσσια πολιτική, η Επιτροπή θα προωθήσει την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας και μια ενοποιημένη προσέγγιση στα θέματα που αφορούν τη θάλασσα σε όλη την ΕΕ, σε πλήρη συμμόρφωση με την αρχή της επικουρικότητας και σε ευθυγράμμιση με την υφιστάμενη διαίρεση των εξουσιών.

Σύμφωνα με το τμήμα 3.1 της Γαλάζιας Βίβλου, η εν λόγω ανακοίνωση προτείνει ένα σύνολο κατευθυντήριων γραμμών με στόχο να ενθαρρυνθούν τα κράτη μέλη και άλλοι παίκτες να προχωρήσουν προς την υιοθέτηση μιας ενοποιημένης προσέγγισης σε θέματα που αφορούν τη θάλασσα εντός των πλαισίων διακυβέρνησής τους.

³ ec.europa.eu/dgs/fisheries/organi/oganig_en.pdf

2. ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΧΑΡΑΞΗ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η Επιτροπή αποφάσισε να καταστήσει την «αδήριτη ανάγκη για μια συνολική θαλάσσια πολιτική» έναν από τους στρατηγικούς της στόχους για το 2005-2009, σύμφωνα με τη διεθνή τάση προς πιο ενοποιημένη χάραξη πολιτικής όσον αφορά τα θέματα που αφορούν τη θάλασσα.

Στο προοίμιο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θαλάσσης του 1982 αναφερόταν ότι: «τα προβλήματα του ωκεάνειου χώρου είναι στενά συνυφασμένα μεταξύ τους και πρέπει να εξετάζονται στο σύνολό τους». Το 2002, το σχέδιο υλοποίησης των διακηρύξεων της Παγκόσμιας Διάσκεψης Κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη του Johannesburg (WSSD) συμπέρανε ότι: «Η διασφάλιση της αειφόρου ανάπτυξης των ωκεανών απαιτεί αποτελεσματικό συντονισμό και συνεργασία». Το 2003, το δίκτυο «UN Oceans»⁴ δημιουργήθηκε για να εξασφαλίσει το στενότερο συντονισμό των δραστηριοτήτων των ΗΕ, των οργανισμών και των υπηρεσιών που συνδέονται με τους ωκεανούς και τις ακτές, για να καθορίσει τη λήψη κοινών μέτρων και να προωθήσει την ενοποιημένη διαχείριση.

Πολλές χώρες έχουν επίσης ξεκινήσει⁵ να επεξεργάζονται νέα δίκτυα πολιτικής για τη βιώσιμη χρήση των ωκεανών και των θαλασσών, που περιλαμβάνουν κάθε πτυχή των συναφών προς τη θάλασσα θεμάτων και θέτουν σαφείς, προκαθορισμένους στόχους, υιοθετώντας μια διατομεακή και εγκάρσια προσέγγιση.

- Στις ΗΠΑ, συστάθηκε η «Επιτροπή για την πολιτική όσον αφορά τους ωκεανούς» στο πλαίσιο του Εκτελεστικού Γραφείου του Προέδρου [«Executive Office of the President»] με στόχο την εφαρμογή ενός σχεδίου δράσης για τους ωκεανούς, το οποίο επικεντρώνεται, μεταξύ άλλων, στο στενότερο συντονισμό των πολιτικών⁶.
- Στην Αυστραλία, κύριος αρμόδιος για το συντονισμό της πολιτικής όσον αφορά τους ωκεανούς είναι ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Κληρονομιάς, [«Minister for the Environment and Heritage»] ενώ η Εθνική Υπηρεσία Ωκεανών [«National Oceans Office»] συντονίζει τις προσπάθειες για την ανάληψη πρωτοβουλιών πολιτικής για τους ωκεανούς⁷.
- Στον Καναδά, το «Oceans Act, Strategy and Action Plan», προσφέρει το νομικό πλαίσιο για προγράμματα και πολιτικές που συνδέονται με τους ωκεανούς. Επικεφαλής σε αυτά τα προγράμματα και τις πολιτικές είναι ο Υπουργός Αλιείας και ωκεανών ενώ συμμετέχουν ενεργά και κυβερνητικοί φορείς, ΜΚΟ και πολίτες⁸.

⁴ www.oceansatlas.org/www.un-oceans.org.

⁵ http://ioc3.unesco.org/abelos/index.php?option=com_content&task=view&id=55&Itemid=62

⁶ ocean.ceq.gov/.

⁷ www.environment.gov.au/coasts/oceans-policy/index.html.

⁸ www.dfo-mpo.gc.ca/oceans-habitat/oceans/ri-rs/cos-soc/index_e.asp.

- Στην Ιαπωνία, ο «Νόμος-Πλαίσιο για την Πολιτική των Ωκεανών» του 2007 προσφέρει μια ενοποιημένη προσέγγιση στα θέματα που αφορούν τη θάλασσα. Βάσει του νόμου αυτού συστάθηκε μια «κεντρική αρχή υπεύθυνη για τη θαλάσσια πολιτική» που υπάγεται στην αρμοδιότητα του Πρωθυπουργού. Ο επικεφαλής του πρωθυπουργικού γραφείου και ο πρόσφατα διορισθείς υπουργός, αρμόδιος για θέματα πολιτικής των ωκεανών, αποτελούν τους αναπληρωτές διευθυντές της εν λόγω κεντρικής αρχής. Επίσης, εγκρίθηκε Σχέδιο δράσης για τους Ωκεανούς⁹.
- Η Νορβηγία υιοθέτησε Θαλάσσια Στρατηγική τον Οκτώβριο του 2007. Οι εργασίες συντονίζονται από δίκτυο υφυπουργείων, επικεφαλής των οποίων βρίσκεται ο Υφυπουργός Μεταφορών¹⁰.

Οι αρχές, οι στόχοι και οι λεπτομέρειες εφαρμογής όλων αυτών των θαλάσσιων πολιτικών είναι παρεμφερείς. Και οι τρεις χώρες αναγνωρίζουν τη σημαντική προσφορά στις οικονομίες τους από τις δραστηριότητες που βασίζονται στη θάλασσα. Αναγνωρίζουν όλες ότι η εντατική ανάπτυξη αυτών των δραστηριοτήτων αποτελεί πρόκληση για τη βιώσιμη ανάπτυξη και χρήση των θαλάσσιων πόρων τους. Επίσης, αποφάσισαν και οι τρεις να αναπτύξουν μια συνολική πολιτική η οποία επιτρέπει μια ενοποιημένη, συντονισμένη προσέγγιση, που εξασφαλίζει τη βιώσιμη ανάπτυξη των διαφορετικών θαλάσσιων πόρων και δραστηριοτήτων.

Η αξιολόγηση του αντικτύπου¹¹ που προηγήθηκε της Γαλάζιας Βίβλου για μια ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική για την Ευρωπαϊκή Ένωση, άντλησε ορισμένα βασικά διδάγματα από αυτή την εμπειρία, για παράδειγμα ότι ο συντονισμός προτιμάται, γενικά, σε σχέση με την κεντρική διαχείριση. Ωστόσο, για να εξασφαλιστεί ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι συνυπογράφουν στη διαδικασία, απαιτείται ένας ενεργός καταλύτης για την προώθηση του συντονισμού και της ολιστικής προσέγγισης. Επίσης, οι επιστημονικοί πόροι και τα δεδομένα πρέπει να συγκεντρωθούν ώστε να δημιουργηθεί μια ισχυρή βάση πολιτικής με στόχο τη χάραξη πολιτικής με στρατηγική και μελλοντικό προσανατολισμό.

Τα κύρια προβλήματα που διαπιστώνεται ότι καθυστερούν την εφαρμογή μιας ενοποιημένης προσέγγισης, εκτός από τους χρηματοοικονομικούς περιορισμούς, είναι, γενικά, η έλλειψη συνεργασίας και συντονιστικών δομών μεταξύ των ενδιαφερόμενων παικτών και το μεγάλο διάστημα που απαιτείται από τις διοικήσεις και τους φορείς ώστε να εμποδώσουν πλήρως την ενοποιημένη προσέγγιση. Συνεπώς, είναι απαραίτητη η ουσιαστική επικοινωνία σχετικά με την πολιτική και ο διάλογος.

Πολλά κράτη μέλη της ΕΕ, όπως η Γαλλία, η Γερμανία, η Πορτογαλία, οι Κάτω Χώρες και η Σλοβενία, εφαρμόζουν ήδη ή προσανατολίζονται προς την

⁹ www.kantei.go.jp/jp/singi/kaiyou/konkyo5.pdf

¹⁰ www.regjeringen.no/en/dep/nhd/Press-Centre/Press-releases/2007/--Norwegian-maritime-industry-is-to-be-t-2.html?id=482329.

¹¹ SEC(2007) 1280 τελικό

εφαρμογή μιας ενοποιημένης προσέγγισης όσον αφορά την πολιτική¹². Ορισμένα κράτη μέλη έχουν αναθέσει τα ζητήματα που αφορούν τη θάλασσα σε συγκεκριμένο υπουργείο, όπως η Ελλάδα και πρόσφατα η Ισπανία, ή εφαρμόζουν σταδιακά ολιστική προσέγγιση υπό τη μορφή θεματικών στρατηγικών, όπως το ΗΒ και η Σουηδία (όσον αφορά τη βιωσιμότητα και την περιβαλλοντική προστασία) ή η Ιρλανδία (στρατηγική όσον αφορά την επιστήμη του τομέα της θάλασσας).

Παρά την έλλειψη επίσημων δομών, τα θεσμικά όργανα της ΕΕ απάντησαν ομαδικά στη διαβούλευση για την Πράσινη Βίβλο όσον αφορά τη θάλασσα πολιτική για την ΕΕ¹³. Η φινλανδική Προεδρία διοργάνωσε διαβούλευση μεταξύ διαφόρων ομάδων του Συμβουλίου στο πλαίσιο της ομάδας «Φίλοι της Προεδρίας». Η γερμανική Προεδρία διοργάνωσε διάσκεψη υψηλού επιπέδου η οποία κάλυπτε όλο το φάσμα των θεμάτων που αφορούν τη θάλασσα και η πορτογαλική Προεδρία συγκάλεσε μια πρώτη ανεπίσημη υπουργική συνάντηση η οποία αφορούσε τη θάλασσα πολιτική υπό την ευρύτερη έννοια του όρου. Υπό την πορτογαλική Προεδρία, η πρόταση της Επιτροπής για μια ενοποιημένη θάλασσα πολιτική συζητήθηκε επίσης στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων, λόγω του οριζόντιου και γενικού του εύρους.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε Γνώμη σχετικά με την Πράσινη Βίβλο σχετικά με τη θάλασσα πολιτική ύστερα από «ενισχυμένη συνεργασία» μεταξύ πέντε επιτροπών. Η Γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών συντάχθηκε από την Επιτροπή Βιώσιμης Ανάπτυξης, η οποία έχει ευρεία, μη τομεακή αποστολή.

3. ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΜΟΧΛΟΙ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Στην Ευρώπη, τα θέματα που αφορούν τη θάλασσα αντιμετωπίζονταν πάντοτε στο πλαίσιο σειράς ξεχωριστών τομεακών πολιτικών. Αυτός ο κατακερματισμός της θάλασσας διακυβέρνησης εξακολουθεί να κυριαρχεί στα διαφορετικά επίπεδα εξουσίας σε διεθνές, ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Η μετακίνηση της ΕΕ προς μια πιο ενοποιημένη προσέγγιση ως προς τα θέματα που αφορούν τη θάλασσα δεν επιλέγεται μόνον επειδή αυτή είναι η τάση σε άλλα μέρη του κόσμου, ούτε επειδή αυτό αποτελεί φυσική εξέλιξη του πλαισίου διακυβέρνησης στο ευρύτερο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης.

Αποτελεί, κατά μείζονα λόγο, σαφή απάντηση στην επίτευξη μεγαλύτερης συνοχής μεταξύ διαφορετικών τομέων πολιτικής και προσεγγίσεων, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη:

¹² Υπεβλήθη στην υψηλού επιπέδου ομάδα εστιακών σημείων, 22.4.2008, http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/focal-points-meeting_en.html.

¹³ ec.europa.eu/maritimeaffairs/post_green_en.html (Γνώμη του ΕΚ: Αριθ. 484· Γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών Αριθ. 93· Γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής Αριθ. 147).

- την ανάγκη αποφυγής του πολλαπλασιασμού των ρυθμιστικών εξουσιών μεταξύ των διαφορετικών εθνικών ή περιφερειακών αρχών στα κράτη μέλη και την αντικατάσταση της επικάλυψης και των περιττών αποφάσεων από μια μονοθυριδική προσέγγιση σε κάθε κράτος μέλος·
 - την αναγνωρισμένη ανάγκη για συντονισμένο σχεδιασμό των ανταγωνιστικών θαλάσσιων δραστηριοτήτων και για στρατηγική διαχείριση των θαλάσσιων περιοχών (θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός)·
 - την ανάγκη για καλύτερο συντονισμό μεταξύ των διαφόρων τομεακών επιτροπών κοινωνικού διαλόγου σε ευρωπαϊκό επίπεδο, οι οποίες συμμετέχουν σε θαλάσσια ζητήματα·
 - την έγκριση και εφαρμογή μιας προσέγγισης με βάση το οικοσύστημα και της οδηγίας-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική·
 - την ανάγκη για την ανάπτυξη διεπαφής μεταξύ επιστήμης και πολιτικής και την ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι η θαλάσσια επιστήμη είναι σε θέση να προσφέρει στοιχεία πληροφόρησης στη θαλάσσια πολιτική·
 - την ανάγκη για αξιόπιστες και συγκρίσιμες στατιστικές για την ενημέρωση της χάραξης θαλάσσιας πολιτικής σε όλα τα επίπεδα·
 - και, τέλος, την ανάγκη για τη διευκόλυνση του στενότερου συντονισμού σε θέματα θαλάσσιας παρακολούθησης μεταξύ και εντός των κρατών μελών.
- (1) Η προβλεψιμότητα της διαδικασίας λήψης αποφάσεων είναι ουσιώδης για όλους τους φορείς του τομέα της θάλασσας. Η καθαρά τομεακή θαλάσσια διακυβέρνηση όπου διαφορετικοί φορείς λήψης αποφάσεων μπορεί να υιοθετούν διαφορετικές προσεγγίσεις όσον αφορά, π.χ., το ναυτιλιακό κλάδο, καθώς επίσης τους λιμένες και τη ναυτιλία, δεν οδηγεί στο φιλικό προς τις επιχειρήσεις περιβάλλον το οποίο επιδιώκει η ΕΕ με τη στρατηγική της Λισαβόνας όσον αφορά την ανάπτυξη και τις θέσεις εργασίας. Υπό την έννοια αυτή, η από κοινού διακυβέρνηση των ζητημάτων που αφορούν τη θάλασσα σημαίνει επίσης την ανάπτυξη ενός μονοθυριδικού συστήματος για τις θαλάσσιες δραστηριότητες σε επίπεδο κρατών μελών.
- (2) Σημειώθηκε ταχύτατη αύξηση σε δραστηριότητες που αφορούν τη θάλασσα – δραστηριότητες οι οποίες δεν περιορίζονται πλέον στην αλιεία ή στη ναυτιλία αλλά περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και την παραγωγή ενέργειας στην ανοικτή θάλασσα, καθώς και τις ανανεώσιμες μορφές ενέργειας, τον θαλάσσιο τουρισμό (σκάφη αναψυχής και κρουαζιερόπλοια), και την υδατοκαλλιέργεια. Σε προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές, οι δραστηριότητες είναι δυνατόν να ρυθμίζονται ή να απαγορεύονται ανάλογα με τους στόχους προστασίας. Με τον ανταγωνισμό που παρατηρείται όσον αφορά το χώρο στα ολόενα και πιο συνωστισμένα παράκτια ύδατα της Ευρώπης, είναι πολύ πιθανό το ενδεχόμενο συγκρούσεων όσον αφορά τη χρήση. Η ανάπτυξη και η χρήση συγκεκριμένων εργαλείων σχεδιασμού θαλάσσιας πολιτικής στα

κατάλληλα επίπεδα, αναγνωρίζεται, συνεπώς, ως απαραίτητη ώστε να εναρμονιστούν, να τεθούν σε προτεραιότητα και να αποτελέσουν αντικείμενο διαχείρισης οι χρήσεις των θαλασσών, των ωκεανών και των παράκτιων περιοχών. Αυτά τα εργαλεία σχεδιασμού, όμως, είναι δυνατόν να αναπτυχθούν μόνον στο πλαίσιο μιας ενοποιημένης προσέγγισης της θαλάσσιας διακυβέρνησης.

- (3) Οι ευρωπαϊκές τομεακές επιτροπές κοινωνικού διαλόγου τείνουν να υιοθετούν μια στενά τομεακή προσέγγιση ως προς τα θέματα που αφορούν τον κλάδο τους. Για να διευρυνθεί ο ορίζοντάς τους και για να ενθαρρυνθούν ώστε να ακολουθήσουν μια πιο ολιστική προσέγγιση, είναι ανάγκη να δημιουργηθούν μηχανισμοί με στόχο την προώθηση διατομεακών συζητήσεων στον τομέα των θαλάσσιων δραστηριοτήτων, όπως ειδικές συναντήσεις στο πλαίσιο του Φόρουμ σύνδεσης για τον κοινωνικό διάλογο.
- (4) Η προσέγγιση με βάση το οικοσύστημα, η οποία εμπεριέχεται στην οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική που εγκρίθηκε πρόσφατα, ενέχει ορισμένες προκλήσεις. Η λήψη αποφάσεων μπορεί να μην οργανώνεται πλέον αποκλειστικά με βάση τις παραδοσιακές τομεακές πολιτικές, πρέπει ωστόσο να αντανakλά τα ευρύτερα, διασυνοριακά θαλάσσια οικοσυστήματα τα οποία πρέπει να διατηρηθούν ώστε να διατηρηθεί η βάση τροφοδότησης όλων των θαλάσσιων δραστηριοτήτων. Στο πλαίσιο αυτό της θαλάσσιας περιβαλλοντικής προστασίας, είναι απαραίτητο επίσης να λάβουμε υπόψη τις θαλάσσιες λεκάνες και τις θαλάσσιες περιφέρειες και υπο-περιφέρειες, όπως προβλέπεται στην οδηγία.
- (5) Το όραμα της Επιτροπής για τους ωκεανούς και τις θάλασσες της Ευρώπης βασίζεται στην αριστεία όσον αφορά την επιστημονική έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία. Αυτό το όραμα στηρίζουν και συμμερίζονται και όλα τα υπόλοιπα όργανα και οι θεσμοί της ΕΕ καθώς και η ευρωπαϊκή επιστημονική και τεχνολογική κοινότητα του τομέα της θάλασσας και της ναυτιλίας, η οποία ενθαρρύνει μια ευρωπαϊκή στρατηγική έρευνας στον τομέα της θάλασσας και της ναυτιλίας. Ένας καίριος στόχος αυτής της νέας στρατηγικής θα είναι η ενίσχυση της ενοποιημένης θαλάσσιας πολιτικής μέσω της δημιουργίας των όρων για τη βελτίωση της διεπαφής μεταξύ επιστήμης και πολιτικής. Αυτή η διεπαφή θα επιτύχει ένα διπλό στόχο: θα προσφέρει στην επιστημονική κοινότητα τη δυνατότητα να πληροφορήσει καλύτερα τους φορείς χάραξης πολιτικής και θα επιτρέψει στους τελευταίους να προσανατολίσουν στρατηγικά την επιστήμη προς τις κύριες προκλήσεις και κοινωνικές ανάγκες της Ευρώπης. Συνεπώς, ένας διάλογος μεταξύ της επιστημονικής κοινότητας και των φορέων χάραξης πολιτικής αποτελεί τόσο μοχλό εξέλιξης όσο και απάντηση σε μια ενοποιημένη, διεπιστημονική και ενημερωμένη προσέγγιση στη διακυβέρνηση του θαλάσσιου τομέα.
- (6) Η Eurostat ξεκίνησε ένα διατομεακό πρόγραμμα εργασίας σχετικά με τις κοινωνικοοικονομικές στατιστικές που διέπουν τους θαλάσσιους τομείς

και τις παράκτιες περιφέρειες· Είναι προς το συμφέρον των κρατών μελών να συνεργαστούν με τη Eurostat ώστε να προκύψουν συγκρίσιμες και αξιόπιστες στατιστικές·

- (7) Τέλος, η επιτήρηση της θαλάσσιας επικράτειας είναι υψηλότερης σημασίας για την ασφαλή χρήση των θαλάσσιων περιοχών της Ευρώπης. Η βελτίωση της συνεργασίας, του συντονισμού, και, συχνά, ακόμη και της συνοχής των υπηρεσιών επιτήρησης της θαλάσσιας επικράτειας και η διαλειτουργικότητα των συστημάτων επιτήρησης τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο, απαιτεί επίσης μια πιο ενοποιημένη προσέγγιση στη διακυβέρνηση του θαλάσσιου τομέα στα κατάλληλα επίπεδα. Δίχως αυτή την ενοποιημένη προσέγγιση δεν θα είναι εφικτός ο συντονισμός των διαφορετικών τομεακών δραστηριοτήτων ανοικτής θάλασσας (ήτοι η αλιεία, οι δραστηριότητες για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας, η ασφάλεια των λιμένων, η ρύπανση, η διάσωση και η ασφάλεια, ο έλεγχος των συνόρων, κλπ) ούτε η δημιουργία συνεργιών μεταξύ τους. Παρομοίως, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, το ευρωπαϊκό δίκτυο για τη θαλάσσια επιτήρηση για το οποίο γίνεται λόγος στη Γαλάζια Βίβλο θα απαιτήσει τη δημιουργία νέων, πιο ενοποιημένων μηχανισμών διακυβέρνησης.

Όλα τα προαναφερόμενα σημεία είναι προαπαιτούμενα για την αποτελεσματική, βιώσιμη διαχείριση των θαλάσσιων πόρων της Ευρώπης και λειτουργούν ως μοχλοί εξέλιξης για ένα συνεκτικό και πιο ενοποιημένο πλαίσιο διακυβέρνησης στον τομέα της θάλασσας.

4. ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ ΚΑΙ ΩΚΕΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

4.1. Ανάπτυξη μιας στρατηγικής προσέγγισης της θαλάσσιας πολιτικής σε εθνικό επίπεδο

Τα κράτη μέλη πρέπει να αναπτύξουν ενοποιημένες εθνικές θαλάσσιες πολιτικές.

Όπως έγινε σαφές στην πρόταση της Επιτροπής για μια ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική για την ΕΕ, δεν υπάρχει μια λύση για όλες τις περιπτώσεις: υπάρχουν διαφορετικοί, εξίσου ενδεδαιγμένοι τρόποι ώστε να λειτουργήσει μια ενοποιημένη προσέγγιση στα θέματα που αφορούν τον τομέα της θάλασσας. Πολλά κράτη μέλη αναπτύσσουν τις δικές τους νέες προσεγγίσεις, σύμφωνα με τα νομικά τους συστήματα και με τα οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά, πολιτιστικά και περιβαλλοντικά τους δεδομένα. Αυτές οι διαφορετικές προσεγγίσεις είναι απαραίτητες για την προσαρμογή στις συγκεκριμένες προκλήσεις σε διαφορετικές θαλάσσιες λεκάνες και για την ομαλή ευθυγράμμιση με δομές και παραδόσεις των κρατών μελών.

Συνεπώς, οι κατευθυντήριες γραμμές που αναφέρονται παρακάτω δεν αποσκοπούν στο να ζητηθεί από τα κράτη μέλη να υιοθετήσουν ένα ενιαίο σύστημα θαλάσσιας διακυβέρνησης. Αποσκοπούν στο να ενθαρρύνουν τα κράτη μέλη να χαράξουν τις δικές τους ενοποιημένες εθνικές θαλάσσιες

πολιτικές, σε στενή συνεργασία με τους εθνικούς φορείς του τομέα της θάλασσας και για την βελτίωση και διευκόλυνση της συνεργασίας σε όλα τα επίπεδα της θαλάσσιας διακυβέρνησης, μεταξύ άλλων και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Κάθε κυβέρνηση θα έχει τις δικές της ειδικές προτεραιότητες θαλάσσιας πολιτικής. Ωστόσο, διαφορετικές κυβερνήσεις πρέπει να συνεργαστούν για την επίτευξη κοινών στόχων. Για το σκοπό αυτό, ένα στρατηγικό σχέδιο πρέπει να προβλέπει το συνολικό όραμα πολιτικής, τους στόχους και το δρόμο προς την εφαρμογή, κατευθύνοντας τις διαφορετικές ενεχόμενες δημόσιες υπηρεσίες. Ένα τέτοιο σχέδιο πρέπει να εξηγεί τα οφέλη και τα αποτελέσματα που θα προσφέρει αυτή η ενοποιημένη προσέγγιση.

Αυτές οι ενοποιημένες εθνικές θαλάσσιες πολιτικές θα διαφέρουν μεταξύ τους, ανάλογα με τα διαφορετικά συνταγματικά, γεωφυσικά, οικονομικά, κοινωνικά και περιβαλλοντικά πλαίσια, αλλά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το Ευρωπαϊκό όραμα για τους ωκεανούς και τις θάλασσες το οποίο υιοθέτησε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το Δεκέμβριο του 2007.

Συνεπώς, οι ενοποιημένες εθνικές θαλάσσιες πολιτικές πρέπει να βασίζονται στη διαπίστωση ότι όλα τα θέματα που συνδέονται με τη θάλασσα είναι συνυφασμένα και ότι πρέπει να αντιμετωπίζονται συνολικά.

Όπως η ενοποιημένη θαλάσσια πολιτική της ΕΕ, οι ενοποιημένες εθνικές θαλάσσιες πολιτικές πρέπει επίσης να διαπνέονται από τις αρχές της επικουρικότητας, του ανταγωνισμού και της οικονομικής ανάπτυξης, της προσέγγισης με βάση το οικοσύστημα και της αρχής της συμμετοχής των φορέων.

4.2. Πλαίσια διακυβέρνησης για τη λήψη αποφάσεων από δημόσιες αρχές σε εθνικό επίπεδο

Τα κράτη μέλη πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο δημιουργίας εσωτερικών συντονιστικών δομών όσον αφορά τα θέματα που αφορούν τον τομέα της θάλασσας στο πλαίσιο των κυβερνήσεών τους.

Οι δομές αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν μηχανισμό για την παροχή πολιτικής καθοδήγησης υψηλότατου επιπέδου. Ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει διυπουργική επιτροπή που αποτελεί την κυρίαρχη δομή τους όσον αφορά το συντονισμό των θεμάτων που αφορούν τον τομέα της θάλασσας.

Πρέπει να οριστεί ρητά μια οντότητα η οποία θα λειτουργεί ως πολιτική εξουσία και ως καταλύτης για την ενοποιημένη προσέγγιση σε πολιτικό επίπεδο. Η οντότητα αυτή πρέπει να διαθέτει επαρκές βάρος ώστε να είναι σε θέση να διαρθρώσει το διάλογο μεταξύ των τομεακών συμφερόντων.

Επιπλέον, ο κεντρικός ρόλος των κοινοβουλίων στον καθορισμό του δημόσιου συμφέροντος καθιστά απαραίτητη τη δέσμευσή τους για μια ολιστική, συνολική προσέγγιση στα θέματα του τομέα της θάλασσας¹⁴.

Η δημόσια διοίκηση, πρέπει επίσης, να αντικατοπτρίσει την ενοποιημένη προσέγγιση η οποία προβάλλεται σε πολιτικό επίπεδο, ενώ κάθε κράτος μέλος πρέπει να προχωρήσει σε οργανωτικές ρυθμίσεις οι οποίες να αντιστοιχούν στις διοικητικές του παραδόσεις. Σύμφωνα με τις ισχύουσες πρακτικές σε ορισμένα κράτη μέλη, οι διεπιστημονικές επιτροπές υποστηρίζονται συνήθως από συντονιστικό γραφείο ή υπηρεσία, που διευθύνεται από ανώτατο υπάλληλο, επιφορτισμένο με το καθήκον της εξασφάλισης της εφαρμογής των αποφάσεων που λαμβάνονται από την διυπουργική επιτροπή. Αυτό σημαίνει ότι ο διευθυντής αυτού του συντονιστικού γραφείου ή υπηρεσίας πρέπει να διαθέτει υψηλή αρμοδιότητα. Η ενοποιημένη προσέγγιση πρέπει επίσης να ενισχύσει τον απαραίτητο συντονισμό και την υποβολή αναφορών, στοιχεία απαραίτητα στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας στα κράτη μέλη, μειώνοντας έτσι τον αριθμό διαδικασιών επί παραβάσει όσον αφορά τα θέματα που αφορούν τον τομέα της θάλασσας.

4.3. Ο ρόλος των παράκτιων περιοχών και άλλων τοπικών φορέων λήψης αποφάσεων

Τα υπό-εθνικά επίπεδα λήψης αποφάσεων – περιφερειακά και τοπικά επίπεδα – έχουν ένα ρόλο να διαδραματίσουν.

Οι παράκτιες περιφέρειες όχι μόνον επωφελούνται από μια ενοποιημένη προσέγγιση της θαλάσσιας πολιτικής αλλά διατρέχουν και το μεγαλύτερο κίνδυνο λόγω της έλλειψης συνεκτικών πολιτικών που αφορούν τη θάλασσα. Λόγω της στενής τους σχέσης με τη θάλασσα, οι διαφορετικές παράκτιες περιφέρειες αναπτύσσουν τις δικές τους ενοποιημένες στρατηγικές, οι οποίες έχουν καταρτιστεί με βάση τις ειδικές τους ανάγκες. Εντός των κρατών μελών, συχνά μπορεί να είναι αρμόδιες για την Ενοποιημένη Διαχείριση των Παράκτιων Περιοχών ή για τη ρύθμιση της ανάπτυξης οικονομικών δραστηριοτήτων στο χώρο. Καθώς συχνά διαθέτουν μοναδική τεχνογνωσία και εκ των έσω γνώση των καταστάσεων και αντιπροσωπεύουν καίρια συμφέροντα σε θέματα του θαλάσσιου τομέα, έχουν ένα ρόλο να διαδραματίσουν στην ανάπτυξη ενοποιημένης χάραξης πολιτικής, σύμφωνα με τις ειδικές αρμοδιότητες των περιφερειών ως προς τα θέματα που αφορούν τον τομέα της θάλασσας σε κάθε κράτος μέλος.

Όπου αυτό ενδείκνυται, και ανάλογα με τις συνταγματικές εξουσίες αυτών των επιπέδων, μπορεί να είναι χρήσιμη και η ανάπτυξη περιφερειακών ενοποιημένων πολιτικών στον τομέα της θάλασσα σε ευθυγράμμιση με τις συναφείς εθνικές και κοινοτικές πολιτικές.

¹⁴

Απαντήσεις του Κοινοβουλίου στην Πράσινη Βίβλο: Κάτω και Άνω Γερμανική Βουλή: Αριθ. 309 και 129· Σουηδικό Κοινοβούλιο: Αριθ. 254, ec.europa.eu/maritimeaffairs/post_green_en.html.

4.4. Συμμετοχή των ενδιαφερόμενων φορέων στη χάραξη ενοποιημένης θαλάσσιας πολιτικής

Συνιστάται ιδιαιτέρως η ενεργός συμμετοχή των ενδιαφερόμενων φορέων του τομέα της θάλασσας σε ενοποιημένες εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές πολιτικές του τομέα αυτού.

Το ευρωπαϊκό όραμα για τους ωκεανούς και τις θάλασσες, όπως ορίζεται στη Γαλάζια Βίβλο για μια ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική για την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν απευθύνεται μόνον σε εθνικές κυβερνήσεις αλλά επεκτείνεται και σε όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς, ιδιαίτερα σε όλους εκείνους οι οποίοι έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για θέματα που αφορούν τον τομέα της θάλασσας. Αυτοί οι ενδιαφερόμενοι φορείς ήταν η κινητήρια δύναμη πίσω από την διάρκεια ενός έτους διαβούλευση την οποία διοργάνωσε η Επιτροπή ύστερα από τη δημοσίευση της Πράσινης Βίβλου για μια μελλοντική θαλάσσια πολιτική για την Ένωση. Σε αυτούς περιλαμβάνονται μεταξύ πολλών άλλων, οι πολυάριθμες βιομηχανίες και υπηρεσίες που εξαρτώνται από τη θάλασσα για τις οικονομικές τους δραστηριότητες, οι κοινωνικοί εταίροι, περιβαλλοντικές και άλλου τύπου ΜΚΟ, ακαδημαϊκά και ερευνητικά ιδρύματα και οργανώσεις προστασίας της θαλάσσιας κληρονομιάς.

Κατά τον εορτασμό, στις 20 Μαΐου, της πρώτης Ευρωπαϊκής Ημέρας για τη Θάλασσα, η οποία θεσπίστηκε πρόσφατα, η Επιτροπή δήλωσε ότι η συμμετοχή των ενδιαφερόμενων φορέων στην εφαρμογή της ενοποιημένης θαλάσσιας πολιτικής της ΕΕ αποτελεί σημαντική προτεραιότητα.

Οι οικονομικοί φορείς πρέπει να υιοθετήσουν μια ενοποιημένη προσέγγιση με τη δημιουργία «συναφών προς τη θάλασσα ομίλων» οι οποίοι, κατόπιν, θα μπορούν να συνεργαστούν με άλλους ενδιαφερόμενους φορείς δημιουργώντας *φόρα* της κοινωνίας των πολιτών και δίκτυα ενδιαφερομένων φορέων του τομέα της θάλασσας.

Συνιστάται στα κράτη μέλη τα οποία αναπτύσσουν δικές τους ενοποιημένες εθνικές θαλάσσιες πολιτικές να προωθούν και να διευκολύνουν τις κατάλληλες δομές ενδιαφερόμενων φορέων, επιτρέποντας την ευρεία συμμετοχή τους στη διαχείριση των συναφών προς τη θάλασσα ζητημάτων, λαμβάνοντας μέτρα για την αύξηση της ικανότητας των κοινωνικών εταίρων και εξασφαλίζοντας τη διαφανή διαδικασία λήψης αποφάσεων.

4.5. Σύναψη πιο αποτελεσματικών δεσμών σε επίπεδο περιφερειακής θαλάσσιας λεκάνης

Κατά τη διάρκεια της περιόδου διαβούλευσης, έγινε προφανές ότι πολλές πτυχές της ενοποιημένης θαλάσσιας πολιτικής μπορούν να εξεταστούν καλύτερα σε επίπεδο περιφερειακής θαλάσσιας λεκάνης. Επίσης, η θέση σε ισχύ της οδηγίας-πλαίσιο για τη θάλασσα στρατηγική επιβάλλει στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τη στενότερη συνεργασία στο επίπεδο αυτό καθώς και την αξιοποίηση, όπου αυτό είναι δυνατόν, της προστιθέμενης αξίας που προσφέρουν οι πολυμερείς περιφερειακές θαλάσσιες συμβάσεις, όπως η

HELCOM¹⁵, η OSPAR¹⁶ ή οι συμβάσεις της Βαρκελώνης¹⁷ και του Βουκουρεστίου¹⁸.

Σε απάντηση στο αίτημα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 14^{ης} Δεκεμβρίου 2007, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προετοιμάζει Στρατηγική της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας, στην οποία θα περιλαμβάνονται μέτρα για την εφαρμογή μιας ενοποιημένης θαλάσσιας πολιτικής για τη Βαλτική που δεν θα περιορίζεται, εντούτοις, στη θαλάσσια πολιτική. Η Επιτροπή έχει επίσης ξεκινήσει την επεξεργασία μιας στρατηγικής για την εφαρμογή μιας ολιστικής προσέγγισης στη θαλάσσια πολιτική στη Μεσόγειο και προτίθεται να δημοσιεύσει έγγραφο πολιτικής το φθινόπωρο του 2008. Η πρόκληση της διακυβέρνησης είναι να βελτιστοποιήσει την αποδοτικότητα στη συνεργασία στις περιφερειακές θαλάσσιες λεκάνες και να εξασφαλίσει προστιθέμενη αξία στο έργο που πραγματοποιείται σήμερα σε επίπεδο ΕΕ, τόσο εντός των κρατών μελών όσο και με τους γείτονες της ΕΕ.

Για να λειτουργήσει πλήρως η ενοποιημένη διακυβέρνηση των συναφών προς τη θάλασσα ζητημάτων στην Ευρώπη, είναι σημαντικό να αναπτυχθεί σε κάποιον βαθμό ο διασυννοριακός συντονισμός, ο οποίος θα επιτρέπει ανταλλαγές βέλτιστων πρακτικών και στενή συνεργασία μεταξύ κρατών σε καίρια θέματα, όπως εκείνα που συνδέονται με την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, με την ασφάλεια, την προστασία και την παρακολούθηση των τεράστιων θαλάσσιων εκτάσεων της Ευρώπης καθώς και την έρευνα στον τομέα της θάλασσας και της ναυτιλίας.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ός μέρος των προσπαθειών για την προώθηση της χάραξης ενοποιημένης θαλάσσιας πολιτικής σε διαφορετικά επίπεδα διακυβέρνησης, η Επιτροπή θα προσφέρει πληροφορίες σχετικά με μέτρα προς την κατεύθυνση αυτή σε παγκόσμιο, ευρωπαϊκό και περιφερειακό επίπεδο καθώς και σε επίπεδο κρατών μελών, ώστε να διευκολυνθεί η διαδικασία αυτή και να προσφερθεί καθοδήγηση στους ενδιαφερόμενους φορείς οι οποίοι αναζητούν υποδείγματα βέλτιστων πρακτικών.

Η Επιτροπή καλεί τα όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο που σημειώνουν ως προς την ενοποιημένη θαλάσσια διακυβέρνηση.

Όπως αναφέρεται και στη Γαλάζια Βίβλο για μια ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Επιτροπή θα υποβάλει, έως τα τέλη του 2009, έκθεση όσον αφορά την πρόοδο που σημειώνεται προς μια ενοποιημένη προσέγγιση στα θαλάσσια ζητήματα.

¹⁵ www.helcom.fi/

¹⁶ www.ospar.org/

¹⁷ www.unep.ch/regionalseas/regions/med/t_barcel.htm

¹⁸ www.blacksea-commission.org/OfficialDocuments/Convention_iframe.htm

Παράρτημα – Έντυπο για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις ενοποιημένες προσεγγίσεις μέσω του Διαδικτύου

	Διάρθρωση			Διάλογος	Στρατηγική		Διαχείριση και υλοποίηση		
	Πολιτική ή ηγεσία	Διοικητικός οργανισμός	Δεσμοί μεταξύ των διαφόρων διοικητικών επιπέδων	Διαφανής και συμμετοχικός διάλογος	Όραμα	Γνώσεις και εμπειρογνώμοσύνη	Διοικητικές αρμοδιότητες που αφορούν δραστηριότητες στην ανοικτή θάλασσα	Συναφείς προς τη θάλασσα όμιλοι	Θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός
Κ Μ	Αρμόδιους υπουργούς:	Υπηρεσία αρμόδια για τον συντονισμό	Περιγραφή της μεταφοράς αρμοδιοτήτων και του ρόλου των περιφερειών	Διαρθρωμένος διάλογος Εργαλεία επικοινωνίας Τακτικές εκδηλώσεις	Έγγραφο Ετήσιες εκθέσεις, περιλαμβανομένων εκθέσεων δημοσιονομικού χαρακτήρα	Συμβουλευτικές επιτροπές Επιστημονικά δίκτυα	Διοργάνωση υπηρεσίας ακτοφυλακής/εθνικών ναυτιλιακών υπηρεσιών Συστήματα επιτήρησης	Οργανώσεις ομίλων	Περίληψη του συστήματος σχεδιασμού Άδειες
	Μέλος της ομάδας εστιακών σημείων υψηλού επιπέδου								

Ο πίνακας θα συνοψίζει τα κύρια στοιχεία της ενοποιημένης θαλάσσιας διακυβέρνησης και της διαβούλευσης με τους ενδιαφερόμενους φορείς, με πληροφορίες όσον αφορά δικτυακούς τόπους και τους αρμόδιους για επικοινωνία.